

τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπήει παῖς σός, εἰπόμην δ' ἐγώ.
 ὄρω δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πικνοῦς 1165
 Αἰτωλίσιν λόγγαισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλά νιν πάλιν,
 κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. εἰς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἠπειγόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἶποιμ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
 μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
 ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
 ἀνεῖρφ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάρθρα.
 ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων 1180
 βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθῶν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
 κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' εἰς χθόνα,
 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος 1185
 εἰλίσσειτ'· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
 ὡς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν.
 οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας 1190
 ἰδόντες ἐξήλαννον ἀρμάτων ὄχους
 ἵππεῖς ὀπλῖται, κεῖς μέσ' Ἀργείων ὄπλα
 συνῆψαν ἔγχη· πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
 ἔθνησκον ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,
 τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,

1162. schol.: γράφεται Μαινάλου χθόνα. 1186. εἰλίσσειτ' E
 εἰλίσσειτ' ceteri. 1188. καθῖσεν] L. Dindorfius, καθεῖσεν libri.